

mer pesticidrester i fødevarer, heller ikke under grænseværdien.

Vi synes ikke i SF, det er acceptabelt, at nogle usikre toksikologiske undersøgelser definerer nogle grænseværdier, og at vi så bare har et ambitionsniveau om at holde os under dem.

Vi vil have en situation, hvor der ikke er rester af sprøjtemidler i fødevarer, for der hører de ikke hjemme. Det er ikke et ambitionsniveau, regeringen kan leve op til. Det beklager vi, men så må vi jo på et tidspunkt sikre et andet flertal, der ønsker at leve op til det ambitionsniveau.

På bakterieområdet er det jo rigtigt, at der har været en nedgang i antallet af salmonellatilfælde over en række år, fordi den tidligere regering plus de partier, der indgik i forhandlingerne om det, faktisk vedtog at gøre noget ved det. Det dokumenterer at en indsats hjælper. Om den stigning, vi så for nylig har set, er en kortvarig fluktuation i det samlede billede eller en mere langsigtet tendens, kan vi ikke vide endnu. Vi håber selvfølgelig det første, men hvis det andet viser sig at være tilfældet, lægger det jo op til yderligere handling.

På campylobacterområdet er det oplagt, at der længe har været brug for en øget indsats. Det er et kompliceret område at finde ud af. Hvad er årsagen? Hvordan kan man forebygge? Men det lægger jo kun op til, at man kommer i gang med at gøre arbejdet og dermed arbejder sig frem imod at finde løsningerne.

Jeg kunne ikke helt høre på ministeren, om vi fik et løfte om, at den indsats, man er i gang med i ministeriet i øjeblikket, rent faktisk vil føre til, at ministeren kommer med en handlingsplan på området. Hvis det er tilfældet, vil jeg gerne have tilsagnet samt have at vide, om man kan sige noget nærmere om, hvornår det sker.

Så er der spørgsmålet om kontrolbesøg og egenkontrol. Det forekommer mig besynderligt, at man skærer ned på myndighedernes kontrolbesøg i butikkerne og siger, at det ikke betyder noget for fødevarer sikkerheden, for nu vil vi styrke egenkontrollen, samtidig med at det er en kendsgerning, at egenkontrollen ikke er indført. Kun ca. 2 pct. af detailhandelens butikker har et fungerende egenkontrollsystem. Det vil sige, at 98 pct. ikke har det, og alligevel skærer man ned på den offentlige kontrol.

Når dertil kommer, at det er temmelig indlysende, at de fleste små virksomheder aldrig vil blive i stand til at løfte denne her opgave, så er det meget lidt betryggende for fødevarer sikker-

heden, at man skærer så meget ned på kontrollen.

Økologien er nævnt, og jeg vil sige til Dansk Folkeparti, som her siger, at jamen vi ville også gerne bruge nogle flere penge, og vi fik tilført lidt, at det jo er det samme, der sker, hver eneste gang regeringen laver forringelser på kultur, på miljø og på fødevarer sikkerhed. Man laver en dramatisk besparelse, og hvis det er noget, der generer Dansk Folkeparti, får de en lille bitte indrømmelse ved siden af, og så kan de gå rundt og sige: Vi fik lidt ekstra.

Men summen af det er jo, at når Dansk Folkeparti forhandler, får vi nedskæringer på 95 pct., og så får de lov at redde de sidste 5 pct. og være stolte af det bagefter. Det må da på et eller andet tidspunkt gå op for Dansk Folkeparti, at man bliver snydt på den måde.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Tak til hr. Jørn Jespersen for ordførertalen. Det, der får mig op, er, at hr. Jørn Jespersen siger noget om at sikre sig mest mulig kontrol for pengene. Jeg går ud fra, at han mente flest muligt med penge.

Jeg har set et andet sted, at hr. Jørn Jespersen er ledelsesmæssig ordfører, og det har man opfundet i SF. Jeg skal blot spørge: Tror hr. Jørn Jespersen slet ikke på, at offentligt ansatte f.eks. i fødevarerregionen er i stand til at skabe produktivitetsforbedring, altså at udføre bedre kontrol for de samme penge? Eller udføre samme kontrol for færre penge? Er det helt fremmed?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg tror bestemt på, at både private og offentligt ansatte er i stand til at effektivisere deres arbejde og opnå produktivitetsforbedringer. Det har de offentligt ansatte søreme også haft rig lejlighed til at vise at de kan. For det har i mange år været sådan, at der lå en helt automatisk effektiviseringsgevinst indbygget i finanslovene. Man kan måske diskutere, om den har været for stor til, at det rent faktisk kunne lade sig gøre, for der er jo forskel på, om man effektiviserer ved at indføre ny teknologi, eller om det er et arbejde, hvor det i virkeligheden meget handler om at effektivisere arbejdsgange.

Kl. 15.20

Det har der været rig lejlighed til, men det kan jo altså ikke redde alle de besparelser og nedskæringer, der ligger. Selv ikke offentligt an-